

[Himmelstrup.]

Indtægtssummen paa Finanslovsforslagets § 5 med mellem 5 og 6 Mill. Kr. op til ca. 273 Mill. Kr.; men jeg føler mig ganske overbevist om, at dette i Virkeligheden stadig er budgetteret for lavt, og at det vil vise sig, at Indtægten vil blive ikke ubetydeligt højere. Jeg kan nemlig ikke se, at der er nogen som helst Grund til at tro, at disse Indtægter væsentlig skulde svigte i Aaret 1936—37, men det er naturligvis vanskeligere at se saa langt frem i Tiden. Der er nemlig meget, der taler for, at Indførselstolden næste Aar vil opvise et større Beløb end for indeværende Finansaar af den simple Grund, at vi jo regner med en langt betydeligere udenlandsk Omsætning baade paa Eksport- og Importsiden i det kommende Aar, end vi har haft i 1935. Dette er den simple Konsekvens af den Handelsaftale, som Danmark har sluttet med Tyskland, og som vi fornylig har ratificeret. Der er jo ogsaa meget, der tyder paa, at de dansk-britiske Forhandlinger vil komme til at gaa i samme Retning, i Retning af en forøget Import.

Jeg kan heller ikke se, at man med Føje kan antage, at Indtægterne paa en hel Del andre Omraader, paa en Række Luksusartikler, skulde væsentlig give efter i det kommende Finansaar. Derfor tror jeg, det vil være fuldt ud forsvarligt at regne med, saaledes som Mindretallet har stillet Forslag om, at der paa Finanslovens § 5 for det kommende Finansaar vil blive et Overskud, som vil være i Stand til at dække det, der ikke dækkes ved de positive Dækningsforslag, vi har stillet, altsaa det Hul, der opstaar, naar man fra Staten til Sognekommunerne overfører Tillægsafgiften for Benzin med ca. 15—16 Mill. Kr.

Det næste Ændringsforslag, vi har stillet, er det, der staar under Nr. 3, og det gaar ud paa at tage ud af de samlede Skattekomplekser, vi her behandler, Toldloven af 15. Oktober 1932, med de Undtagelser, som den dansk-britiske Traktat nødvendiggør. Jeg maa vedblivende hævde, til Trods for de Bemærkninger, den ærede socialdemokratiske Ordfører fremsatte, at der i Virkeligheden ingen Penge er i denne Toldlov, og hvis man vil se efter i Betænkningen, dér, hvor den højtærede Finansminister har gjort op, hvor store de Toldbeløb er, der er gaaet ind i Statskassen i 1931 og i 1934, beregnet med Anvendelse af disse Sats, og naturligvis med den Importmængde, der har fundet Sted i de paa-gældende Aar, saa viser vort Forslag sig endog at være i Statsfinansernes Interesse. De Toldpositioner, der er Tale om her,

gav i 1931 et Beløb af 21 181 000 Kr., men i 1934 21 140 000 Kr., altsaa en Ubetydelighed mindre. Naar Beløbet har kunnet holdes oppe paa samme Højde, skyldes det den Omstændighed, at en enkelt Position, nemlig Silkegarnspositionen, giver noget mere, medens alle andre Positioner giver i tilsvarende Grad mindre.

Jeg regner nu med, at Importen af de Varer, der her er Tale om, i 1936 vil blive større i Omfang end i 1934 og 1935, og det er naturligvis det, der gør det forsvarligt at foreslaa disse Satsers Tilbageføring. Hertil kommer saa, at de gennemgaaende indeholder en ganske urimelig Beskyttelse for meget betydelige Dele af den danske Industri, en Beskyttelse, som i Virkeligheden er ud over alle Grænser. Det er jo ogsaa blevet fremhævet, hvor høje Satsene er, i forskellige af de Henvendelser, der er fremkommet til Udvalget. Jeg henleder i saa Henseende Opmærksomheden paa den Skrivelse, som Grosserer-Societetets Komité under 23. Januar 1936 har tilstillet Udvalget, og hvor den jo har gjort nogle af Positionerne op til en ganske overordentlig høj Værdibeskyttelse, helt op til 220 pCt. paa Position 219 og paa andre Positioner mellem 150 og 200 pCt.; og ca. 100 pCt. af Værdien er jo slet ikke noget særlig enestaaende. Der er ingen som helst Tvivl om, at disse høje Positioner virker meget hemmende og kan genere os i mange Tilfælde.

Vi kender jo Eksemplet fra i Fjor, hvor en af de Positioner, der er Tale om her, lagde positive Hindringer i Vejen under de dansk-tyske Forhandlinger, og der kunde maaske nævnes flere Eksempler herpaa. Jeg ser saadan paa det, at den højtærede Minister i Virkeligheden erkender, at der er en Urimelighed i dette Forhold, og den højtærede Minister var jo allerede i Fjor inde paa Omvendelsens Vej. Den har han nu yderligere betraadt, han er gaaet et lille Stykke atter i Aar, men desværre kun et ganske lille Stykke. Den højtærede Minister nævnte jo ved Fremsettelsen, at han vilde stille Ændringsforslag, og som jeg allerede har sagt, imødesaa vi med en vis Forventning den højtærede Finansministers Ændringsforslag. Da de saa kom, var de i Sandhed beskedne. De begrænsede sig væsentlig til en Ændring i en Skotøjssats, som ikke var særlig betydningsfuld, og til Ændringer i en Række Glaspositioner fra Løbenummer 86 op til Løbenummer 92. Men under de Forhandlinger, som fandt Sted i Udvalget, har den højtærede Finansminister ikke engang været